

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1933

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 401

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ ἐπιταγῆς.

Νόμος 5960

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπιταγὴ περιέχει :

1. Τὴν ὀνομασίαν «ἐπιταγῆς», καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κοινῷ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν τῇ γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος αὗτος.
2. Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὀριζομένου ποσού.
3. Τὸ ὄνομα ἐκδότης, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρωσῇ (πληρωτὴς).
4. Τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.
5. Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.
6. Τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἐπιταγὴν (ἐκδότης).

Ἄρθρον 2.

Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὀνόματι ἄλλοιπαι ἐν ἑκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγεγραμμένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἑδάκια :

Ἐν ἄλλοίφαι εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν πλείοτεροι τόποι σημειῶνται παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐπιταγῆς εἶναι πληρωτέα εἰς τὸν πρῶτον σημειούμενον τόπον.

Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς θεωρεῖται ἢ πληρωτέα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἐπιταγὴ θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ κέντρου τοῦ ἐκδότης.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιταγὴ ἐκδίδεται ἐπὶ τραπεζίου ἔργου κεφάλαια εἰς τὴν διαθεσιν τοῦ ἐκδότης καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας, θητικῆς ἢ πτωπικῆς, καθ' ἣν ὁ ἐκδότης ἔχει τὸ δικαίωμα διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τούτων δι' ἐπιταγῆς. Ἐν τούτοις ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τούτων, ἢ ἰσχύς τοῦ τίτλου ὡς ἐπιταγῆς δὲν θίγεται.

Ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ μόνον ἐὰν ἐξεδόθῃ ἐπὶ τραπεζικῆς ἐταιρείας ἢ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀσκούντος ἐργασίας τραπεζικῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιταγὴ δὲν εἶναι δεκτικὴ ἀποδοχῆς. Μνεία περὶ ἀποδοχῆς γραφομένη ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ὀριθῇ πληρωτέα :

Ἐἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ ἢ ἄνευ ρητικῆς ρήτρας «εἰς διαταγὴν».

Ἐἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ τῆς ρήτρας «ὀχλῆ εἰς διαταγὴν» ἢ μετὰ ρήτρας ἰσοδυναμίου.

Ἐἰς τὸν κομιστὴν.

Ἡ ἐπιταγὴ ὑπὲρ προσώπου κατονομαζομένου μετὰ τῆς μνείας «ἢ εἰς τὸν κομιστὴν ἢ ἰσοδυναμίου φράσεως ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστὴν.

Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἄνευ σημειώσεως τοῦ δικαιούχου ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστὴν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιταγὴ, δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότης.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμῶν τρίτου.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότης μόνον ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης μετὰ ἢ διαφόρων καταστημάτων τοῦ αὐτοῦ ἐκδότης. Ἄλλ' ἐν τῇ ἐξαιρητικῇ ταύτῃ περιπτώσει ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα ρήτρα περὶ τόκων ἀναγεγραμμένη ἐν τῇ ἐπιταγῇ θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἔνθα ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτὴς, εἴτε ἐν ἄλλῳ οἰκισμῷ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι ὁ τρίτος εἶναι τραπεζίτης.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγγράφῃ συγχρόνως ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, διὰ τὸ ποσὸν τὸ γραφὲν ὀλογράφως.

Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγγράφῃ πολλακίς εἴτε ὀλογράφως εἴτε ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ φέρῃ ὑπογραφὰς προσώπων ἀνεκάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιταγῆς, ὑπογραφὰς πλαστῆς ἢ ὑπογραφὰς ἀνεπάρκτων προσώπων ἢ ὑπογραφὰς, αἱ ὁποῖαι ἕνεκα παντὸς ἄλλου λόγου δὲν δύναται νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράφοντα τὴν ἐπιταγὴν ἢ εἰς ὄνοματι τῶν ὁποίων ὑπογράφη αὕτη αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων ὑπογράφων παραμένουσιν ὀχλῆ ἥσσον ἔγκυροι.

Ἄρθρον 11.

Ὁ θέσας τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐπὶ ἐπιταγῆς ὡς ἀντιπροσώπου προσώπου, διὰ τὸ ὅποιον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ

γήση, υποχρεούται αὐτὸς οὗτος ἐκ τῆς ἐπιταγῆς καὶ, ἐὰν ἐπληρωσάν, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχεν ὁ φερόμενος ὡς εκπροσωπηθείς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπροσώπου ὑπερέαντος τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν.

Πᾶσα ρήτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης ταύτης θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν ἐπιταγή, ἀτελής κατὰ τὴν ἐκδοσιν, συνεπληρώθη ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν, ἢ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δύναται νὰ ἀντιταχθῆ κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον, ἐὰν οὗτος ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταίσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ μεταβιβάσεως

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἐπιταγή, ἥτις ἐξεδόθη ὡς πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ ἢ ἄνευ ρητῆς ρήτρας εἰς διαταγὴν δύναται νὰ μεταβιβασθῆ δι' ὀπισθογραφήσεως.

Ἡ ἐπιταγή, ἥτις ἐξεδόθη πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ τῆς ρήτρας «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ ἰσοδύναμου ρήτρας εἶνε μεταβιβάσιμος μόνον κατὰ τὸν τύπον καὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων κοινῆς ἐγκωφίσεως.

Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἐκδότης ἢ παντὸς ἄλλου ὑπορέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ τὴν ἐπιταγὴν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἀπλή καὶ καθαρὰ. Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογράφησι: ὅρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.

Ἡ μερικὴ ὀπισθογράφησις εἶναι ἄκυρος.

Ἐπίσης ἄκυρος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ὀπισθογράφησις.

Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν κομιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ.

Ἡ ὀπισθογράφησις πρὸς τὸν πληρωτὴν ἰσχύει μόνον ὡς ἐξόφλησις, ἐκτός ἐὰν ὁ πληρωτὴς ἔχει πλείονα καταστήματα, ἢ δὲ ὀπισθογράφησις γίνεται ὑπὲρ καταστήματος διαφόρου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιταγή ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ φύλλου προσαρτωμένου εἰς αὐτὴν (προσθήμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.

Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ μὴ σημειῶσιν τὸν δικαιούχον ἢ νὰ συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὀπισθογράφου, (ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀπισθογράφησις ἵνα ᾖ ἰσχυρὰ, πρέπει νὰ γράφεται ὀπισθεν τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθήματος.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα.

Ἄν ἡ ὀπισθογράφησις εἶνε ἐν λευκῷ, ὁ κομιστὴς δύναται: 1ον νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν εἴτε διὰ τοῦ ἐνόμιου αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ ἐνόμιου ἄλλου προσώπου.

2ον Νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν ἐπιταγὴν εἴτε ἐν λευκῷ εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου.

3ον Νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιταγὴν εἰς τρίτον ἄνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἄνευ ὀπισθογραφίσεως.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ὀπισθογράφος ἐκτός ἐναντίας ρήτρας εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν.

Δύναται νὰ ἀπαγορευθῆ νᾶν ὀπισθογραφῆσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἐναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιταγή ὀπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

Ἄρθρον 19.

Ὁ κάτοχος ὀπισθογραφησίου ἐπιταγῆς θεωρεῖται νόμιμος κομιστὴς, ἐὰν στηρίξῃ τὸ δικαίωμά του ἐπὶ ἀδιακρίτου σειρᾶς ὀπισθογραφίσεων, καὶ ἐὰν εἶσι ἢ τελευταία ὀπισθογραφίσεις εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμένοι ὀπισθογραφῆσις θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμένοι. Ὅταν ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ ἀκολουθῆται ὑπ' ἄλλου ὀπισθογραφίσεως, ὁ ὑπογράφους ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν διὰ τῆς ἐν λευκῷ ὀπισθογραφίσεως.

Ἄρθρον 20.

Ὅπισθογράφησις ἐπὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν καθιστῶν ὀπισθογράφον ὑπεύθυνον κατὰ τοὺς ὅρους τῶν δικαζῶν τῶν διαπουσῶν τὴν ἀναγωγὴν ἐν τούτοις δὲν μετατρέπει τὸν τίτλον εἰς ἐπιταγὴν εἰς διαταγὴν.

Ἄρθρον 21.

Ἐὰν τις ἐσσερήθῃ τῆς κατοχῆς τῆς ἐπιταγῆς εἰς πλούδιον ποτε γεγονότος, ὁ κομιστὴς εἰς δὲν περιήλθεν ἡ ἐπιταγή — εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ὀπισθογραφησίου, δι' ἣν ὁ κομιστὴς θεμελιώσῃ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 19 ὀριζόμενον τρόπον — δὲν υποχρεούται νὰ ἀποξενωθῆ τῆς ἐπιταγῆς ἐκτός ἐὰν ἀπέκτησεν αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταίσμα.

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἐξ ἐπιταγῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δύναται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότης ἢ τῶν προηγουμένων κομιστῶν, μόνον ἐὰν ὁ κομιστὴς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀριζομένου.

Ἄρθρον 23.

Ὅσάντις ἡ ὀπισθογράφησις περιέχῃ τὴν μυσίαν ἀξία εἰς κάλυψιν», «πρὸς εἰσπραξίαν», «κατὰ πληρεξουσιοδότησιν» ἢ πᾶσαν ἄλλην μυσίαν ἐνέχουσαν ἀπλήν ἐντολήν, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀκήρῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πλειρεξουσιοδότητος.

Οἱ ὑπόχρεοι δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου.

Ἡ ἐντολή, ἡ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πλειρεξουσιοδότητος ὀπισθογράφησι, δὲν περατοῦται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ὀπισθογράφησις, ἡ γενομένη μετὰ τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ μετὰ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφάνσεως, παράγει μόνον τὰ ἀποτελέσματα κοινῆς ἐγκωφίσεως.

Ἐκτός ἐναντίας ἀποδείξεως, ἡ ἀχρονολόγητος ὀπισθογράφησις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδύναμου βεβαίωσης ἢ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τριτεγγυήσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἡ πληρωμὴ ἐπιταγῆς δύναται νὰ ἀσφαλίσθῃ δι' ὀλοκληρὸν ἢ διὰ μέρος τοῦ ποσῶ αὐτῆς διὰ τριτεγγυήσεως.

Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου, ἐξαιρέσει τοῦ πληρωτοῦ, ἢ καὶ παρ' ὑπογράφους τῆς ἐπιταγῆς.

*Άρθρον 26.

Ἡ τριταγγύησι παρέχεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ πρόβλεματος.

Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ τριταγγύησιν» ἢ διὰ τῆς ἄλλης ἰσοδυναμίας φράσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τριταγγυητοῦ.

Θεωρεῖται ὡς προκύπτουσα ἐκ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριταγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς ἐπιταγῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδότη.

Ἐν τῇ τριταγγύησι σημειοῦται διὰ λογαριασμῶν τίνος θίβεται αὐτή. Ἐλλείπει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη.

*Άρθρον 27

Ὁ τριταγγυητὴς ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ τριταγγύησις.

Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἔστιν ἡ ἐνοχλή, ὑπὲρ τῆς ἠγγύης εἶναι ἄκυρος λόγῳ πάσης ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐπιπτώσεως περὶ τὸν τύπον.

Ὁ τριταγγυητὴς, πληρῶνων τὴν ἐπιταγὴν, ἀπαιτῶν τὰ ἐν τῇ ἐπιταγῇ ἀπορρέοντα δικαίωματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐγγύητος καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐνέχονται ἀπέναντος τοῦ τελευταίου ταύτου δυνάμει τῆς ἐπιταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
Περὶ ἐμφανίσεως καὶ πληρωμῆς.

*Άρθρον 28.

Ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα ἐν ὄψει. Πᾶσα ἀνσίθετος μνεῖα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.

Ἡ ἐπιταγὴ ἐμφανίζεται πρὸς πληρωμὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς σημειουμένης ὡς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς εἶναι πληρωτέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως.

*Άρθρον 29.

Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐμφανίζεται πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ἐκτὸς ἡμερῶν.

Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἐκδοθεῖσα εἰς χώραν διάφορον τῆς τῆς πληρωτῆς ἐμφανίζεται ἐντὸς προθεσμίας εἴτε εἰκοσὶν ἡμερῶν εἴτε δεκάηκοντα ἡμερῶν, ἐπ' ὅσον ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ ὁ τόπος τῆς πληρωμῆς καὶ τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἡπείρον.

Ἐπὶ τῆς ἀπόσεως ταύτης καὶ ἐπιταγῆς, οἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν ὄψει τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρωτέαι ἐν Χώρα περὶ τὴν Μεσόγειον ἢ ἀντιθέτως, θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι καὶ πληρωτέαι ἐν τὴν αὐτὴν ἡπείρον.

Ἄρσησις τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων προθεσμιῶν, εἶναι ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς, ὡς χρονολογία ἐκδόσεως ἀναγραφουμένη ὑπὲρ.

*Άρθρον 30.

Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη μετὰ δύο τόπων ἔχοντων διάφορα ἡμερολόγια, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἀντίστοιχον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

*Άρθρον 31.

Ἡ ἐμφανίσις εἰς συμφηριστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφανίσιν πρὸς πληρωμὴν.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῆται εἰς θεροῦνται συμφηριστικὰ γραφεῖα ἐν Ἑλλάδι.

*Άρθρον 32.

Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἐπιταγῆς ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐκπνευστὴν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.

Ἐλλείπει ἀνάκλησεως ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ πληρώσῃ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευστὴν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.

*Άρθρον 33.

Οὔτε ὁ θάνατος τοῦ ἐκδότη, οὔτε ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐπερχομένη ἀνικανότης αὐτοῦ θίγουσιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιταγῆς.

*Άρθρον 34.

Ὁ πληρωτὴς, πληρῶνων τὴν ἐπιταγὴν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ ἐγχειρισθῇ αὐτὴ ἐξωφλημένη ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ.

Ὁ κομιστὴς δὲν δύναται ν' ἀρνήσῃ μερικὴν πληρωμὴν.

Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἵνα γίνῃ μνεῖα τῆς τοιαύτης πληρωμῆς ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς καὶ νὰ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

*Άρθρον 35.

Ὁ πληρωτὴς, ὁ πληρῶνων ἐπιταγὴν ὀπισθογραφῆσιμον, ὑποχρεῖται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κανονικότητα τῆς συνεχείας τῶν ὀπισθογραφῆσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὀπισθογραφῶν.

*Άρθρον 36.

Ἐὰν ἐπιταγὴ ἐξεδόθη πληρωτέα εἰς νόμισμα, μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς, εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήσῃ κατὰ τὴν ἐμφανίσιν ὁ κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς ἐμφανίσεως εἴτε τῆς πληρωμῆς.

Αἱ συνθήκαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσιν πρὸς καθοριστὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ ἔστιν ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὄρῃσῃ ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιταγῇ καθοριζομένην, τρέχουσαν τιμὴν.

Οἱ προηγουμένοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὤρισεν ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνῃ εἰς σημειούμενον νόμισμα (ῥήτρον πραγματικῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).

Ἐπὶ ἐξακριβωτικῶν ὅμως περιπτώσεων, ἀρρωσῶν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ ἐλληνικοῦ νομίσματος, τὰ ἀπτελέσματα τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ῥήτρος δύναται νὰ ἀναρῶνται ἐκάστοτε διὰ νόμων, προκαμένου περὶ ἐπιταγῶν πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, ἐκδομένων εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς σημειωθῇ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ διγραφῆς ἐπιταγῆς καὶ περὶ ἐπιταγῆς εἰς λογαριασμῶν.

*Άρθρον 37.

Ὁ ἐκδότης ἢ ὁ κομιστὴς ἐπιταγῆς δύναται νὰ διγραμμίσῃ αὐτὴν, χωρῶντων τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ σημειουμένων ἀποτελεσμάτων.

Ἡ διγραμμίσις γίνεται διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν τεθειμένων ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθεν μέρους τῆς ἐπιταγῆς. Δύναται νὰ ἴσῃ γενικὴ ἢ εἰδική.

Ἡ διγραμμίσις εἶναι γενικὴ, ἐὰν αὐτὴ οὐδεμίαν ἐντὸς τῶν δύο γραμμῶν φέρει σημείωσιν ἢ τὴν μνεῖαν «τραπεζίτης» ἢ ἰσοδύναμον ὅσον εἶναι εἰδική, ἐὰν τὸ ὄνομα τραπεζίτου ἀναγράφεται ἐντὸς τῶν δύο γραμμῶν.

Ἡ γενικὴ διγραμμίσις δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς εἰδικὴν τοιαύτην, ἀλλὰ ἡ εἰδικὴ διγραμμίσις δὲν δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς γενικὴν.

Ἡ διγραμφοὶ τῆς διγραμμίσεως ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειούμενου τραπεζίτου θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Άρθρον 38.

Επιταγή μετά γενικής διγραμμίσεως δύναται να πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τραπεζίτην ἢ εἰς πελάτην τοῦ πληρωτοῦ.

Επιταγή μετὰ εἰδικῆς διγραμμίσεως δύναται να πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τὸν σημειούμενον τραπεζίτην ἢ, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁ πληρωτής, εἰς πελάτην αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ὁ σημειούμενος τραπεζίτης δύναται να στραφῆ ἐπὶ τῷ σκοπῷ εἰσπράξεως εἰς ἄλλον τραπεζίτην.

Τραπεζίτης δύναται ν' ἀποκτήσῃ διγραμμὸν ἐπιταγῆν, μόνον παρὰ τινος τῶν πελατῶν αὐτοῦ ἢ παρ' ἄλλου τραπεζίτου. Δὲν δύναται να εἰσπράξῃ αὐτήν διὰ λογαριασμῶν ἄλλων προσώπων πλὴν τούτων.

Επιταγή φέρουσα κλειόμεναι εἰδικὰς διγραμμίσεις δύναται να πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον, ἐὰν ὑπάρχωσι δύο διγραμμίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ μία ἐπὶ σκοπῷ εἰσπράξεως διὰ συμπληρωτικῶν γραμμῶν.

Ὁ πληρωτής ἢ ὁ τραπεζίτης, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

Άρθρον 39.

Ὁ ἐκδότης ὡς καὶ ὁ κομιστής τῆς ἐπιταγῆς δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῆς, καταχωρίζων εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτῆς πλαγίως τὴν μνείαν ἀπληρωτέας εἰς λογαριασμὸν ἢ ἰσοδύναμον φράσιν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπιταγή δύναται να παράσχη ὑπὸ μέρος τοῦ πληρωτοῦ ἀρρομὴν μόνον εἰς λογιστικὸν κανονισμὸν (πίστωση εἰς λογαριασμὸν, γύρος ἢ συμπληρωμὴ).

Ὁ λογιστικὸς κανονισμὸς ἰσχύει ὡς πληρωμὴ.

Ἡ διαγραφή τῆς μνείας ἀπληρωτέας εἰς λογαριασμὸν θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Ὁ πληρωτής, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ ἀναγωγῆς ἐλλείψεϊ πληρωμῆς.

Άρθρον 40.

Ὁ κομιστής δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότης καὶ τῶν ἄλλων ὑπογράφων, μόνον ἐὰν ἡ ἐπιταγή, ἐμφανισθεῖσά ἐγκλίως, δὲν ἐπληρώθη, καὶ ἐὰν ἡ ἀρνησις τῆς πληρωμῆς βεβαιώσῃται :

1) Εἴτε διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ).

2) Εἴτε διὰ δηλώσεως τοῦ πληρωτοῦ, χρονολογουμένης καὶ γραφομένης ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ σημειώσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.

3) Εἴτε διὰ χρονολογουμένης δηλώσεως γραφείου συμπληρωμῆς βεβαιώσεως, ὅτι ἡ ἐπιταγή ἐνεχειρίσθη ἐγκλίως καὶ δὲν ἐπληρώθη.

Άρθρον 41.

Τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις γίνεται πρὸ τῆς ἐκπεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως.

Ἐὰν ἡ ἐμφάνισις ἔλαβε χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις δύναται να γίνῃ τὴν πρώτην ἐπομένην ἐργασιμὸν ἡμέραν.

Άρθρον 42.

Ὁ κομιστής εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐργασιμῶν ἡμερῶν, τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδύναμου βεβαίωσεως καὶ ἐν περιπτώσει τῆς ρήτρας ἀνέξοδος ἐπιστροφῆς, τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.

Πᾶς ὀπισθογράφος ἐντὸς τῶν δύο ἐργασιμῶν ἡμερῶν, τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν, γνωστι-

ποιεῖ εἰς τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσαν εἰδοποίησιν, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἀνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναδρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότης. Αἱ ἀνωτέρω σημειωθεῖσαι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.

Ὅταν συμφωνῶς τῶν προηγουμένων ἐδαφίω γίνεται εἰδοποίησις εἰς ὑπογραφεὰ τῆς ἐπιταγῆς, ἡ αὐτὴ εἰδοποίησις γίνεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.

Ἐὰν ὀπισθογράφος δὲν ἐσημαίωσῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἢ ἐσημαίωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἡ εἰδοποίησις πρὸς τὸν προηγουμένον ὀπισθογράφον.

Ὁ ὑπόγραφεος πρὸς εἰδοποίησιν δύναται να πράξῃ ταῦτα ὑπ' εἰσδηλοῦσα τύπον καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἐπιταγῆς.

Ὁρεῖται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἀνήγγησε τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐὰν ἐπιστολῇ, περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν, ἐδόθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημόνης προθεσμίας.

Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν, εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης να ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς.

Άρθρον 43.

Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητής δύναται διὰ τῆς ρήτρας ἀνέξοδος ἐπιστροφῆς, ἀνευ διαμαρτυρικοῦ ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδύναμου ρήτρας, ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τοῦ τίτλου καὶ ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ν' ἀπαλλάξῃ τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἢ ἰσοδύναμου βεβαίωσεως.

Ἡ ρήτρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐντὸς τῆς διαγραφόμενης προθεσμίας οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.

Ἐὰν ἡ ρήτρα ἀναγράφῃ ὑπὸ τοῦ ἐκδότης, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐναντι πάντων τῶν ὑπογράφων ἔὰν ἀναγράφῃ ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἐναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐὰν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότης ἀναγραφεῖσιν ρήτραν, ὁ κομιστής ἀνήγγησε τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν, τὰ ἔξοδα βαρύνουσιν αὐτόν. Ὅταν ἡ ρήτρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδύναμου βεβαίωσεως, ἐν περιπτώσει συντάξεως τιαύτης πράξεως, δύναται να εἰσπραχθῶσιν παρὰ παντός ὑπογραφεῶς.

Άρθρον 44.

Πάντες οἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑπόγραφοι εὐθύνονται ἀλλήληγγῶς πρὸς τὸν κομιστὴν.

Ὁ κομιστής δικαιούται να ἐναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς μὴ ὑποχρεούμενος να τηρήσῃ τὴν σειράν, καθ' ἣν εἶναι οὗτοι ὑπόγραφοι.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει πᾶς ὑπογραφεὺς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ ὅποιος ἐπληρώσεν αὐτήν.

Ἡ ἀγωγή, ἢ ἐγερθεῖσα καθ' ἐνός τῶν ὑπογράφων δὲν κωλύει τὴν ἀγωγήν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἐπομένων τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

Άρθρον 45.

Ὁ κομιστής δύναται ν' ἀπαίτησῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν :

1. Τὸ ποσὸν τῆς μὴ πληρωθείσης ἐπιταγῆς.
2. Τοὺς τόκους πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως, οἵτινες ὅμως ἐπὶ ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης καὶ πληρωτέας ἐν

λλάξει υπολογίζονται κατά τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμιμον ἔκγονον.

3. Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.

*Ἀρθρον 46.

Ὁ πληρωτὴς τὴν ἐπιταγὴν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων :

1. Ὁλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθὲν ποσόν.
2. Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, υπολογιζομένους πρὸς (θ α) ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσὸν τηρουμένης τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθρου.

3. Τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένα ἔξοδα.

*Ἀρθρον 47.

Πᾶς ὑπέχρως, κατὰ τοῦ ὑποῦ ἀσκειῖται ἀναγωγὴ ἢ εἰς τὴν ὑπόκειται εἰς ἀναγωγὴν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τῆς ἐπιταγῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως καὶ ἐξωφλημένου ἀρχαιοποσίου.

Πᾶς ὀπισθογράφος, ὁ ὅποιος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν, δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογράφειν του, ὡς καὶ τὰς τῶν περιμένων ὀπισθογράφων.

*Ἀρθρον 48.

Ὅταν ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἐμποδίσθῃ λόγῳ ἀνυπερβλήτου κωλύματος (διὰ κληρῶν νόμου οἰσούδηστος κράτους ἢ ἄλλῃ περιπτώσει ἀνωτέρας βίας), αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται.

Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφον του καὶ νὰ κἀρῃ μνηστὴν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, χρονολογούμενην καὶ ὑπογεγραμμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 42.

Μετὰ τὴν πύξιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κομιστὴς ἐμφανίζει ἀνυπερθέτως τὴν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως προκαλεῖ τὴν σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδυναμίου βεβαιώσιν.

Ἐάν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνῃται, πέραν τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κομιστὴς εἰδοποίησεν, ἔστω καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφάνισεως, τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας, ἡ ἀναγωγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῇ μὴ οὕτως ἀναγκαιῶς μῆτε τῆς ἐμφάνισεως μῆτε τοῦ διαμαρτυρικοῦ μῆτε τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως.

Γαγονότα καθαρῶς προσωπικὰ ὡς πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον, εἰς ὃν οὕτως ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιταγῆς ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰσοδυναμίου βεβαιώσεως δὲν θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα περιπτώσιν ἀνωτέρας βίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων.

*Ἀρθρον 49.

Ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὸν κομιστὴν ἐπιταγῶν πᾶσα ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα ἐν μίᾳ χώρῃ καὶ πληρωθεῖσα ἐν ἄλλῃ ἢ εἰς ὑπερπόντιον μέρος τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἀντιθέτως εἴτε ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωθεῖσα ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἢ εἰς διάφορα μέρη ὑπερπόντιου τῆς αὐτῆς χώρας δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα. Ἐάν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδῶθῃ εἰς πλείονα ἀντίτυπα, τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τοῦ τίτλου, τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς ἐπιταγὴ.

*Ἀρθρον 50.

Ἡ πληρωμὴ, ἡ γενομένη ἐφ' ἐνός τῶν ἀντιτύπων, ἀπαλλάσσει καὶ ὅταν δὲν συναφωνήθῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων.

Ὁ ὀπισθογράφος, ὁ μεταδιδάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται διὰ τάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφεῖν τὰ ἀντίτυπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

Περὶ ἀλλοιώσεων.

*Ἀρθρον 51.

Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου τῆς ἐπιταγῆς οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογράφετε ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου, οἱ προγενέστεροι ὑπογράφετε ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Περὶ παραγραφῆς.

*Ἀρθρον 52.

Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων παραγράφονται μετὰ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν.

Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τῶν διαφόρων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑποχρέων τῶν μὲν κατὰ τῶν δὲ παραγράφονται μετὰ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ ὑπέχρως ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αὐτὸς οὕτως ἐνέχηθῃ.

*Ἀρθρον 53.

Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' ἐκεῖνον, ὡς πρὸς τὸν ὅποιον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός τὸ διακόπτει τὴν παραγραφὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

*Ἀρθρον 54.

Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἡ λέξις τραπεζίτης περιλαμβάνει καὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὸ ἐξομοιούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς τραπεζίτας.

*Ἀρθρον 55.

Ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἐπιταγῆς δύναται νὰ γίνωσι μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ.

Ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πράξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπιταγὴν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐμφάνισιν ἢ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν ἰσοδυναμίου πράξεως εἶναι ἡμέρα νόμιμος ἑορτάσιμος, ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐργασίμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

*Ἀρθρον 56.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι προθεσμίαι δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφειρηθείας αὐτῶν.

*Ἀρθρον 57.

Οὐδμία ἡμέρα χάριτος εἴτε νόμιμος εἴτε δικαστικὴ ἐπιτρέπεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Πρόσθετοι διατάξεις.

*Άρθρον 58.

Ίκανός πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσης ἐξ ἐπιταγῆς εἶναι πᾶς ἱκανός ὅπως ὑποχρεωθῆ ἔκ συμβάσεως, ἐκ δὲ τῶν μὴ ἱκανῶν μόνον ὁ ἀγγλικὸς, ὁ τερτίας τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου διὰ τὴν ἀπόκλισιν τῆς ἱκανότητος πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων.

*Άρθρον 59.

Αἱ ἐξ ἐπιταγῆς δικαιοπραξίαι εἶναι ἐμπορικαί.

*Άρθρον 60.

Ἐν περιπτώσει εἴτε ἐκπτώσεως τοῦ κομιστοῦ εἴτε παραγραφῆς τῆς ἐξ ἐπιταγῆς ἀναγωγῆς χωρεῖ κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ κατὰ τῶν ἐπισθογράφων ἀγωγή ἐξ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.

Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

*Άρθρον 61.

Οἱ λόγοι διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον παραγραφῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ παραγραφῆς καὶ περὶ ἐραχυπροθέτου παραγραφῆς.

*Άρθρον 62.

Νόμοι ἐορτάσιμοι ἡμέρι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι πᾶσα Κυριακὴ καὶ πᾶσα ἡμέρα πλήρους ἀργίας τῶν δημοσίων γραφείων.

*Άρθρον 63.

Τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ὑπὸ Συμβολαιογράφου, ἄνευ προσλήψεως μαρτύρων ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.

Ἐπαρχόντων πλειόνων πληρωτῶν συντάσσεται ἐν μόνον διαμαρτυρικόν.

Τὸ διαμαρτυρικὸν περιέχει ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς, μνημονεύει α') τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου πρόσκλησιν πρὸς πληρωμὴν, β') ἐὰν εἶναι παρόντες ἢ ἀπόντες ὁ πληρωτὴς ἢ οἱ τυχόν πλείονες πληρωταὶ καὶ γ') τὰ τυχόν δηλωθέντα ὑπ' αὐτῶν αἴτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς.

Ἐπὶ ἀπωλείας ἐπιταγῆς τὸ διαμαρτυρικόν δύναται νὰ μὴ περιέχη ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς.

*Άρθρον 64.

Ὁ ἀπολέσας τὴν ἐπιταγὴν δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἡ αἴτησις περιέχει τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τὸ ἀριθ. 18 ἐπιταγῆς ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς ἀσφαλῆ βεβαιώσιν τῆς ταυτότητος αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος, βεβαιωθέντων ἐπαρκῶς τῶν περιστατικῶν τῆς ἀπωλείας καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀπολέσαντος, δικαιούμενος νὰ ἐπιβάλῃ καὶ βεβαιωτικὸν ὄργανον εἰς τὸν αἰτούντα, ἐκδίδει ἀπόφασιν, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἐνδεῖκον μέσον, ἐκτὸς τῆς κατωτέρω ὀριζομένης ἀνακοπῆς.

Ἡ ἀπόφασις μνημονεύουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύεται ἐν τῷ δελτίῳ τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐπιμελεία καὶ δαπάνῃ τοῦ αἰτούντος. Ἡ προεδρική ἀπόφασις ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὸν αἰτούντα πληρωμὴν τοῦ ποσῶ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ ἓνα μῆνα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ δελτίῳ δημοσιεύσεως, ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἔχει ἤδη παρέλθει ἢ ἐν ἀρθρῷ 29 τοῦ παρόντος νόμου προθεσμίᾳ ἐμφανίσεως, ἄλλως, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τοῦ ἀρθρῶ 29 προθεσμίας. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐπιπροσθέτως καὶ ἄλλο μέσον δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου κοινοποιεῖται εἰς τὸν πληρωτὴν καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ὑπευθύνους. Ὁ πληρωτὴς ἢ ὁ

ἐξ ἀναγωγῆς ὑπεύθυνος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως πληρῶς τὸν κατέχοντα τὴν ἐπιταγὴν, δὲν ἀπαλλάσσεται.

*Άρθρον 65.

Διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὀριζομένης μηνιαίας προθεσμίας, ὁ ἀπολέσας δικαιούται δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου νὰ ἀκήσῃ: α) πᾶν ἐξασφαλιστικὸν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ μέτρον, β) νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσπραξίν τῆς ἐπιταγῆς παρέχων ἀνάλογον ἀσφάλειαν, γ) νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ποσῶ αὐτῆς.

*Άρθρον 66.

Ὁ κατέχων τὸν τίτλον δικαιούται ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου.

Ἡ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολέσαντα, τὸν πληρωτὴν καὶ πάντα ὑπογραφέα τῆς ἐπιταγῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς ὁ ἀπολέσας δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δυνάμει τοῦ ἀρθρῶ 64 πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς, ὁ δὲ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην πληρωτῶν δὲν ἀπαλλάσσεται.

Τὸ Πρωτοδικεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθρῶ 21 κρίνει περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ τρίτου ἀνακόπτοντος καὶ ἢ ἐξαφανίσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου ἢ ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου χωροῦν τὰ ἔνδεια μέσα ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως.

Παρελθούσης τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 64 μηνιαίας προθεσμίας ἄνευ ἀκήσεως ἀνακοπῆς ἢ ἀπορριφθεῖσης τελεσιδικῶς τῆς γενομένης ἀνακοπῆς, ἢ ἀπολεσθεῖσαι ἐπιταγῆ οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα ἔναντι πινυτὸς κομιστοῦ, ὁ δὲ ἀπολέσας δικαιούται ν' ἀκήσῃ τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα ὡς ἐὰν ἦτο ὁ κομιστὴς αὐτῆς.

Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρῶ 45 τοῦ παρόντος τόκοι ἀρχοῦν ἀπ' ἧς ὁ ἀπολέσας ἐμφανισθῆ ἀπαιτῶν τὴν πληρωμὴν καὶ προσάγων ἢ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου μετὰ βεβαιώσεως ὅτι δὲν ἠσκήθη ἀνακοπὴ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἀρθρῶ 64 μηνιαίας προθεσμίας, ἢ τὴν ἀπόφασιν δι' ἧς ἀπερρίφθη τελεσιδικῶς ἢ ἀνακοπὴ.

*Άρθρον 67.

Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρῶ 21 κομιστὴς ἐὰν δὲν ἀπέκτισεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ δὲν διέπραξε κατὰ τὴν κατῆσιν αὐτῆς βαρὺ πταίσμα δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς τὴν ἀγωγήν τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ. Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πέντε ἐτῶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

*Άρθρον 68.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 64—67 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ στερήσεως τῆς ἐπιταγῆς λόγῳ κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας ἢ ἐπὶ καταστροφῆς αὐτῆς.

*Άρθρον 69.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 64—67 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν (ἀωνόμου ἐπιταγῆς).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Διατάξεις ἰδιωτικοῦ διεθνούς δικαίου.

*Άρθρον 70.

Ἡ ἱκανότης τοῦ προσώπου, ὅπου ὑποχρεοῦται ἐξ ἐπιταγῆς, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγγωρίου αὐτοῦ Νόμου. Ἐὰν ὁ ἐγγώριος αὐτοῦ Νόμος κηρύττει ἐφαρμοστέον τὸν Νόμον ἄλλης Χώρας ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος αὐτοῦ Νόμος.

Τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ Νόμον, ὑποχρεοῦται ἐν αὐτοῖς ἐγκύρωσι, ἐὰν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει. Χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι ἱκανόν.

*Άρθρον 71.

Ο Νόμος της Χώρας, εν ή ή έπιταγή είναι πληρωτέα, όρίζει τά πρόσωπα επί των όποιων δύναται ή έπιταγή να εκδοθή.

Εάν κατά τον Νόμον τούτον ό τίτλος είναι άκυρος ως έπιταγή λόγω του προσώπου επί του όποιου εξέδθη, αί υποχρεώσεις αί άπορρέουσαι εκ των υπογραφών των επί του τίτλου εις άλλας Χώρας τθεμένων, των όποιων οί Νόμοι δέν περιέχουσιν την ειρημένην διάταξιν, είναι ουχ ήττον ισχυραί.

*Άρθρον 72.

Ο τύπος των έξ έπιταγής υποχρεώσεων ρυθμίζεται υπό του Νόμου της Χώρας εν τώ εδάφει της όποιας αί υποχρεώσεις αύται ανέληφθησαν δι' υπογραφής. Ουχ ήττον άρκαί ή τήρησης των τύπων των όριζομένων υπό του Νόμου της Χώρας της πληρωμής.

Εν τούτοις, εάν αί έξ έπιταγής της υπογραφής άναληφθείσαι υποχρεώσεις δέν είναι μέν ισχυραί κατά τάς διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου, αλλά είναι σύμφωνοι πρός τον Νόμον της Χώρας ενθα υποχρεώσεις μεταγενετέρας ανέληφθη δι' υπογραφής, τό γεγονός έπι αί πρώται υποχρεώσεις είναι κατά τύπους άκυραί, δέν αίρει τό κύρος της μεταγενετέρας υποχρεώσεως.

*Άρθρον 73.

Ο Νόμος της Χώρας εν τώ εδάφει της όποιας αί έξ έπιταγής υποχρεώσεις ανέληφθησαν δι' υπογραφής, ρυθμίζει τά αποτελέσματα των υποχρεώσεων τούτων.

*Άρθρον 74.

Αί προθεσμιαί της άσκήσεως της άγωγής ρυθμίζονται διά πάντας τούς υπογραφείς υπό του Νόμου της Χώρας της έκδόσεως του τίτλου.

*Άρθρον 75.

Ο Νόμος της Χώρας ενθα ή έπιταγή είναι πληρωτέα όρίζει:

- 1) Εάν ή έπιταγή είναι άναγκασίως εν όψει ή εάν δύναται να εκδοθή επί προθεσμιά από της όψεως και έπίσης τίνα είναι τά αποτελέσματα της μεταχρονολογήσεως.
- 2) Την προθεσμίαν της έσφαλίσεως.
- 3) Εάν ή έπιταγή δύναται να γίνει άποδεκτή, να βεβαιωθή, να επικυρωθή ή να θεωρηθή και τίνα είναι τά αποτελέσματα των μειδών τούτων.
- 4) Εάν ό κομιστής δύναται ν' άπαιτήσει ή εάν υποχρεούται να δεχθή μερικην πληρωμήν.
- 5) Εάν ή έπιταγή δύναται να είναι διγραφικός ή δύναται να περιέχη την ήρησιν, «εις λογαριασμόν» ή ισούδναμον έκφρασιν και τίνα είναι τά αποτελέσματα της διγραφίσεως ή της ήρησας τούτης ή της ισούδναμου τούτης έκφρασεως.
- 6) Εάν ό κομιστής έχη ειδικά δικαιώματα επί της προέλευσεως και ποία ή εύσις αύτων.
- 7) Εάν ό εκδότης δύναται ν' ανακαλέσῃ την έπιταγήν ή να πρόβῃ εις άντίστασιν κατά της πληρωμής αύτης.
- 8) Τα ληπτέα μέτρα εν περιπτώσει άπωλείας ή κλοπής της έπιταγής.
- 9) Εάν το δικαστικόν ή ή ισούδναμος βεβαίωσις είναι άναγκαία διά την διατήρησιν του δικαιώματος της άναγωγής εναντίον των υπογραφέων, του εκδότη και των άλλων υποχρέων.

*Άρθρον 76.

Ο τύπος και αί προθεσμιαί του δικαστικου ως και ό τύπος των άλλων πράξεων των άναγκάων προς άσκησιν ή προς διατήρησιν των δικαιωμάτων έξ έπιταγής ρυθμίζονται υπό των Νόμων της χώρας εν τώ εδάφει της όποιας συντάσσεται:

οσαι: τό δικαστικόν ή ενεργείται ή περί της πρόκειται πράξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Δικονομικαί, φορολογικαί και ποινικαί διατάξεις.

*Άρθρον 77.

Αί περί συναλλαγματικής άστικαί δικονομικαί διατάξεις έφαρμόζονται άναλόγως και επί έπιταγής.

*Άρθρον 78.

Η ισχύς των εκ της έπιταγής δικαιωμάτων και υποχρεώσεων δέν θίγεται εκ της μη τηρήσεως των διατάξεων περί χρητοσημάνσεως αύτης.

Η άσκήσις όμως των εκ της έπιταγής δικαιωμάτων διαστέλλεται μέχρι της νομίμου χρητοσημάνσεως αύτης διά κατέβολής του νομίμου χρητοσήμου και των νομίμων προστίμων.

*Άρθρον 79.

Τιμωρείται διά φυλάξεως και διά χρηματικής ποινής μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμών ή διά της έτέρας των ποινών τούτων ό εν γνώσει εκδίδων έπιταγήν (μη πληρωθείσαν επί πληρωτού, παρ' ό δέν έχει άντίστοιχα δικόθευμα κεφάλαια κατά τον χρόνον της έκδόσεως ή της πληρωμής.

*Άρθρον 80.

Ο εν γνώσει ψευδώς βεβαίων ενόρκως ενώπιον του Πόρου ότι άπιστερήθη της έπιταγής δι' άπωλείας, υπεξαιρέσεως, κλοπής, ληστείας, πειρατείας ή κατατροφής αύτης, τιμωρείται κατά τάς περί ψευδορκίας διατάξεις του ποινικού νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τελικαί διατάξεις.

*Άρθρον 81.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της 1ης Ιανουαρίου 1934.

Αί διατάξεις του παρόντος Νόμου έφαρμόζονται μένον επί των έπιταγών των εκδοθησομένων μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος Νόμου.

*Άρθρον 82.

Από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου καταργείται ό Νόμος 1838 της 18 (21) Απριλίου 1918 περί προπεδικής έπιταγής και πάσα άλλη διάταξις άνοικειμένη εις τον παρόντα Νόμον.

Αί διατάξεις περί προστάσεως του εθνικού νομίσματος δέν θίγονται.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημῶν σήμεραν έκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῆ 23 Δεκεμβρίου 1933.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
ΣΤ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῆ 23 Δεκεμβρίου 1933.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
ΣΤ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1938 Π Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 48 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτήσια συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ
Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ . . . (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ . . (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ . . . (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ . . . (800)

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ (600)

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ . . . (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ . . . (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεως ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) δι' ἕκαστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὄρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα, διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυπῶνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προοτυπῶς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.